

J. V. CHRISTENSEN

Da Historisk Samfund for Sorø Amt dannedes ved en Sammenkomst i Sorø den 12. Oktober 1911, kom Redaktør J. V. Christensen i Ringsted ind i Bestyrelsen som en Selvfølgelighed. Han havde da allerede vist i sit Blad, hvordan Midtsjællands Historie havde fanget hans Hjerter, og han havde begyndt sine „Tider og Skikkelser“. Selvfølgelig kom han ogsaa straks ind i Aarbogens Redaktionsudvalg. I dens anden Aargang begynder hans Bidrag (Ringsted Kloster i skiftende Tider). I Aargangen 1933 staar hans sidste „En forsvunden Valplads“, et Forsøg paa at finde Pladsen for de sjællandske Bønders forfærdelige Nederlag 1259.

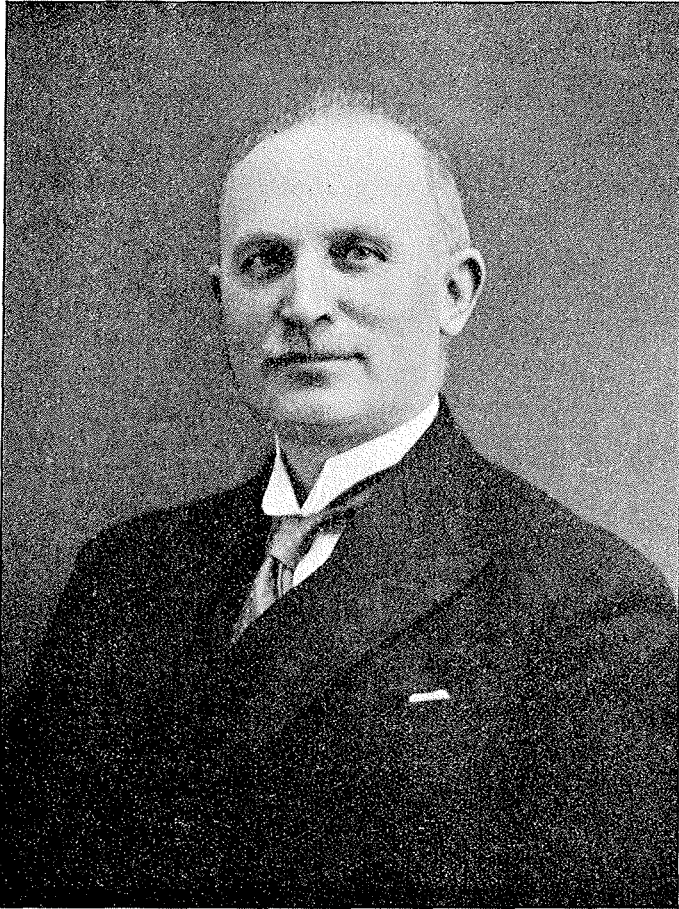
Der er noget af en Ramme om hans Historiker-Virksomhed i disse to Titler. Han var Sjællænder, og af Fødsel var han Vestsjællænder, født i Vollerup i Gimlinge Sogn. Men sin Plads fik han i Midtsjællands Hovedstad, Ringsted, og denne Flytning blev saa grundig, at naar noget gjaldt Midtsjælland, fangede hans Aand og Pen det straks. Hvor han skulde være hjemme, skulde den historiske Underbund være klar for ham.

Og han blev hjemme i Midtsjælland.

Men bag ved hans stadige Syslen med Historie, denne Syslen, som den travle Bladmand og Politiker saa at sige maatte stjæle sig til, laa der noget, som jeg ved hans Begravelse tillod mig at betegne som en Forelskelse. Gennem sit Barndomshjem og sin Egn var han bunden til sit Folk. Dets Vilkaar og Skæbner gennem Tiderne, hvad der har fyldt og varmet Hjerterne, hvad der har tynget og kuet — det kunde han ikke lade være med at spørge om og at fortælle videre. Men det begyndte *hjemme fra* i Samfølelse med Sjællands Bondestand. Han har fortalt mig, at han som Dreng var saa betaget af at læse om Slaget ved Næstved 1259 med det eventyrlige Tal paa sjællandske Bønder, der skulde være faldet ved denne Lejlighed, og hvem Roskilde-Biskoppen nægtede Begravelse i kristen Jord. Drengen spurgte, om det ikke var det Knæk, der kuede Sjællands Bondestand for Aarhundreder? Og den voksne Mand kunde ikke fri sig for det samme Spørgsmaal og forsøgte i den sidste Afhandling den vistnok forgæves Opgave at finde Slagets Spor.

Som bemærket var *Jørgen Valdemar Christensen* født i Vollerup 10. Januar 1876 som Søn af Gdr. Lars Christensen og Hustru Ane Kirstine Jørgensen. Hans Broder Johannes T. Christensen, der ogsaa har været Bladmand og nu har Fædrenegaarden, har i vor Aarbog 1934 S. 14. f. fortalt om deres ejendommelige Lærer i Gimlinge Skole. Han fik imidlertid Lov at komme i Realskole og tog 1893 Præliminæreksamen. Derefter kom den unge Mand til Sorø Amtstidende for under Redaktør Hans Jensens Ledelse at lære at være Bladmand. Det blev han, saa det gik i „Blodet“. 1895—1902 var han Redak-

J. V. Christensen.

J. V. Christensen.

tionssekretær, og Redaktør Jensen har ofte sagt, han næppe har haft hans Mage til den Bestilling. Efter en Udenlandsrejse 1902 til England og Tyskland ansattes han ved Ritzaus Bureau og ægtede

Zakarias Nielsens Datter Johanne Sofie Nielsen. Midtsjællænderne hentede ham dog allerede 1903 herfra til at være Redaktør af Ringsted Folketidende, som han skulde se at arbejde op paany.

Det betød, at han skulde være Politiker tillige, hvad han ogsaa blev paa den Maade, at han fra 1924 var Landstingsmand. Da han var en af dem, der vidste Besked med meget, kom ogsaa Landstingsmandatet til at betyde et betydeligt Arbejde. I Byraad, i Journalistforeninger og Redaktørforeninger maatte han gøre sin Tjeneste, det sønderjyske Spørgsmaal kaldte meget paa ham. Og med alt dette vedblev han at være den flittige Bladmand.

Kun i Kraft af en utrolig Flid og Arbejdsevne kunde denne optagne Mand stjæle sig til at blive ved at være Historiker. Han fyldte sit Blad med stedlig Historie. Naar han fandt noget, kom det i Bladet, journalistisk behandlet, let læseligt. Han dømte selv beskedent om denne hastige Produktion, men tilsammen betyder den en anselig Indsats. Og han naaede ud *til de mange* dermed, I 8 Bind „Tider og Skikkelser i Midtsjællands Historie“ har han ved Særtryk af Avissatsen givet et Udvalg af disse Arbejder Bogform. De første blev paa Woels Forlag trykt op i et anseligt Bind, som er udsolgt.

En Specialitet for ham var en Gennemgang af Landsbyernes Marker med alle de gamle Navne og Indretninger, og hvad de fortæller. Herom havde han efterhaanden et meget stort Stof samlet, som han havde skrabet sammen paa hastige Arkivbesøg.

Men han fik ogsaa Tid til at skrive egentlige Afhandlinger — spredt i Tidsskrifter — og Bøger i betydeligt Antal. En Fortegnelse derover vil komme

J. V. Christensen.

7

i en Bog „Ringsted fra Saga til Samtid“, der vil udkomme i Vinter.

En Del af disse Bøger er Festskrifter, skrevne paa Bestilling. Dette er jo en egen Litteratur-Art. Men de fleste af dem er fyldige og anselige og indeholder vigtige Bidrag til Historien. Vi nævner dem: Ringsted Handelsstandsforening, 1914, Ringsted Kloster og det Bøgelske Fideikommis, 1916, Ringsted Industriforening, 1918, Ringsted Andels-Svineslagteri, 1921, Ringstedegnens Landboforening, 1925, Dansk Provinspresses Historie (i Provinsjournalistforeningens Festskrift 1925, 156 Kvartsider), Østifternes Brandforsikring, 1929, Banken for Ringsted og Omegn, 1930, Den sjællandske Bondestands Sparekasse, 1931, Sparekassen for Ringsted og Omegn, 1932.

Af andre Bøger maa nævnes: En Bonde, 1915 (Peder Jensen i Estrup). Den store Folkeflytning mellem Tyrkiet og Grækenland, 1927. Valdemarerne Kirke, Sanct Bendt i Ringsted, 1928. Den første Bonde i Kongens Raad (Ole Hansen), 1929.

Midt i sin travle Virksomhed afgik han ved Døden efter en Operation 20. September 1934. Den vældige Sanct Bendts Kirke var fyldt i alle Kroge ved hans Jordefærd. Det var naturligvis i høj Grad Politikeren og Kommunalmanden man vilde hædre, men det var ogsaa Manden, der saa Historie alle Vegne og viste Mennesker den.

P. Severinsen.